

Oblikovna analiza

Oblikovanje s točkami, črtami in barvnimi ploskvami

Barve:realistične, neizrazite...

Telesnost:ne/realistična, je ni

Oblikovanje prostora:perspektiva, brezprostorska

Kompozicija:trikotna,okrogla,diagonalna
Svetloba:nevtralna, stopnjuje, neizrazita
Vsebinska

Freska je zvrst stenskega slikarstva. Na svežo plast ometa se nanaša pigmente, zmešane z vodo, ki se potem, ko se posušijo, sprimejo z podlago.

Lesorez in linorez sta vrsti grafične tehnike, pri kateri rih dele, ki bodo po odtisu beli, izrežemo.

Mozaik tehnika, pri kateri slika nastaja s sestavljanjem raznobarnih kamenčkov ali steklenih kock in z njihovim vtiskanjem v svež omet, ki po osušitvi otrdi. Čim drobnejši so kamenčki, tem bolj je slika pretanjena, mozaik ohranja značilno sestavo

površine, se tudi svetlika, zaradi različnih položajev kamenčkov

TABELNO SLIKARSTVO (sodi v evropski srednji vek, izvira iz mumijskih portretov uporaba lesene podlage, tabelna slika je prenosljiva, tehnika je večinoma tempera, barve so medle, površina je motna, za povečan sijaj površine na koncu premažemo z lakom) : diptih, triptih, poliptih
OLJNO SLIKARSTVO (vezivo oljnih barv je olje, oljne barve so intenzivne in tudi žive, nanašamo jih lahko v tankih ali debelih slojih, nanosi se med seboj spajajo, posušeno sliko je mogoče dopolnjevati, spreminjati. Oljne barve omogočajo slikanje drobnih detajlov kot tudi širino in debelino potez, omogočajo širok razpon barvitosti in osvetljenosti ter njuno kontrastiranje)

TAPISERIJA (slika, ki nastane s tkanjem raznobarnih niti po predhodnem slikanem vzorcu)

Vitraj – nastane tako, da obarvano steklo razrežemo na primerno koščke, ki jih med seboj povežemo s svinčcem.

MANIERIZEM

To obdobje je bilo med letoma 1520 in 1600. Slikarji so manj izhajali iz poznavanja narave, bolj iz znanja predhodnih umetnikov. Maniera pomeni način (pri slikanju ima beseda slabšalni pomen, saj slikarji niso nadgrajevali svojega znanja). Nekateri pravijo, da je to obdobje krize. Usmerjajo se v zgradbo in ne toliko v sliko.

Ikonografija - pove, kaj likovno delo opisuje, motiv likovnega dela, opisuje motiv in od kod je motiv pobran.

Ikonologija - pove, kdaj se je motiv prvič pojavil, kje (tudi na čem) in kako se je spreminjal, razvijal in zakaj.

Motiv je osnovni predmet, ki ga likovno delo predstavlja.

Atribut je znamenje po katerem osebo prepoznamo.

Relief je kiparska upodobitev, ki je povezana z ozadjem. Upodobitev lahko različno močno iztopa iz ploskve. NIZKI, VISOKI

Prazgodovina	35 tis. pr. Kr.	
Visoke kulture starega veka	3. tis. – 4 tis. pr. Kr.	
Grška antična um.	8. – 1. Stol. pr. Kr.	
Rimska antična um.	2. stol. pr. Kr. – 4. stol.	2. stol. pr. Kr. – 4. stol.
Starokrščanska um.	3. – 6. stol.	4. – 6. Stol.
Bizantinska um.	5. – 15. stol.	
Karoliška in otonska um.	Konec 8. – 11. stol.	Konec 8. – 11. stol.
Romanika	11. – 12. stol.	12. – 13. stol.
Gotika	12. – 15. stol.	13. – 16. stol.
Renesansa in manierizem	15. – 16. stol.	16. – 17. stol.
Barok in rokoko	17. – 18. stol.	17. – 18. stol.
Klasicizem, romantika, realizem	2. pol. 18. – 19. stol.	2. pol. 18. – 19. stol.
Impresionizem, postimpresionizem	2. pol. 19. stol.	Začetek 20. stol.

Romanika je trajala od leta 1000 do 1200. Mesta so v tem obdobju pridobivala vse več veljave. Pri arhitekturi je značilna polkrožna gradnja cerkva (polkrožni lok), križni obok. Dodatna pri cerkvi je še kapela. Značilni so debeli zidovi in majhna okna. Cerkve so zelo majhne (nizke) in temne. V kiparstvu se polnost teles spreminja. Pri vhodih so bili stebri s timpanoni, na katerih je bil relief. Kiparstvo se močno veže na arhitekturo. V slikarstvu gre za krašenje knjig in iluminacijo. Romanika se navezuje predvsem na mediteransko kulturo.

Gotika je bila značilen slog nekje med letoma 1140 in 1550. Začela se je v Parizu in se razširila po Evropi od Sicilije so Islandije in celo do Bližnjega Vzhoda preko križarjev. Začeli so obnavljati cerkve: Suger - St. Denis. V tej opatiji so bili posvečeni v kralja Karel Veliki in njegov oče. Suger je uporabil nove, bolj ljubke, lahke oblike, okna so bila večja, zato so bile cerkve svetlejše. Namesto polkrožnega je bil lok šilasti. Teža stavbe se prenese na stebre, loke: skeletna konstrukcija, zidovi so razbremenjeni. Tudi okna so lahko večja ker zidovi ne nosijo teže. Okna so bila vitraži: mistična svetloba vnašanje teologije. Krožna oblika na sredi je rozeta. Gotska katedrala je sveti prostor, kjer ima s pomočjo teh barvnih oken že svetloba svojo vlogo. Katedrale so povezane s tekmovanji med mesti, višine se zato večajo (Notre-Dame). Kiparstvo je vezano na cerkev in odvisno od arhitektonskega okvirja. A počasi se osvobaja od arhitekture. Vendar gotika v Italiji ni nikoli popolnoma zaživela, tu se je vse bolj vezalo na Sredozemlje in s tem še na romaniko. V gotiki se je razvilo tudi slikarstvo. Slikarji so se naslanjali na tradicijo bizantinskega slikarstva, imenujemo jih slikarji grškega sloga. Najbolj znani slikarji so bili: **Cimabue**, ki je naslikal Marijo na prestolu, **Duccio**, pri katerem že zasledimo elemente linearne perspektive (iluzija nekega prostora) in **Giotto**, ki je ustvarjal nekje na prelomnici med srednjim vekom in renesanso, uvedel pa je za ozadje modrino namesto zlata in razne figure, najbolj znano delo pa so freske v kapeli Arena v Padovi.

BAROK

Barok se je v Rimu začel že v 16.st., drugod pa nekje okrog leta 1600, trajal pa nekje do leta 1750. Je posledica ponovno utrjene katoliške vere, mnoge države so absolutistične. Cerkev postane pokrovitelj umetnosti. To je tudi čas raznih konfliktov (tridesetletna vojna, trgovska vojna med Anglijo in Francijo...). Za baročno umetnost so značilni strast, intelekt in duhovnost. Beseda izhaja iz italijanske besede *barrocco*, kar pomeni nepravilni biser. Nanaša se na nepravilno, nabuhlo. Značilna je velika razgibanost oblik, polnost, monumentalnost, razkošnost in medsebojna povezava kiparstva, slikarstva in arhitekture. Italija z barokom zopet doživi razcvet umetnosti.

Renesansa je prerod antične umetnosti v odnosu do misticističnega srednjega veka. Več poudarka je bilo na človeku. Primer je študija anatomije, ki je služila temu, da so lahko slikarji prepričljivo narisali človeka. Človek je bil realen v slikarskem prostoru. V renesansi je bilo vse na podlagi razuma, geometrije, zopet je prišel do izraza polkrožni lok. Poudarek je bil na posvetnem življenju. Človeška figura se ni pojavljala več kot simbol. Filozofija, razum in znanost so zamenjali vero. Gibanje preporoda se je začelo v Firencih v 15.st. Umetnost so podpirali Medici. **Umetniki:**